

ΑΠΟΦΑΣΗ: 247 / 2025

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης: 279/68/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή [redacted] Πρόεδρο
Πρωτοδικών, που ορίσθηκε κατόπιν κλήρωσης, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 2^α Ιουνίου 2025, για να
δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

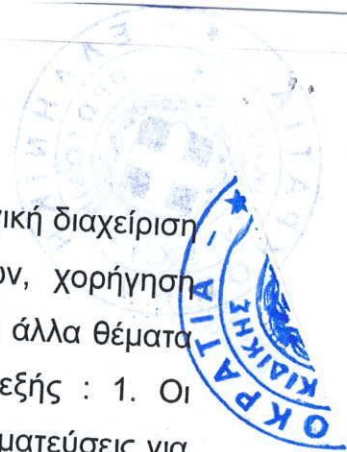
ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ : 1. Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με
την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.» (ΑΦΜ 096191760), που
εδρεύει στην Αθήνα (Στουρνάρη αριθ. 35) όπως εκπροσωπείται νόμιμα και 2.
Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ,
ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ / ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και
τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» (ΑΦΜ 997495285),
που εδρεύει στην Αθήνα (Λαζάρου Σώχου αριθμ. 4), όπως εκπροσωπείται νόμιμα,
που παραστάθηκαν διά της πληρεξουσίας δικηγόρου τους [redacted] του
Δ.Σ. [redacted] (ΑΜ [redacted]), η οποία κατάθεσε σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία
[redacted], που εδρεύει στη
[redacted] με ΑΦΜ: [redacted], ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με την
επωνυμία [redacted] όπως εκπροσωπείται
νόμιμα, που παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της
[redacted] του Δ.Σ. [redacted] (ΑΜ: [redacted]), που κατέθεσε σημείωμα.

ΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ζητούν να γίνει δεκτή η από 27-1-2025 αίτηση τους, που
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης 279/68/2025 και
προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης. Κατά
τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν
τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Το άρθρο 22 του Νόμου 4481/2017 (ΦΕΚ Α 100/ 20.7. 2017) «Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού» ορίζει τα εξής : 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993. 3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, που δεν εισάγουν διακρίσεις. Κατά την χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων, που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης, που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία (3) έτη. 4. Για την χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες, που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτόν. Μετά τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης, τον οποίο γνωστοποιεί με ειδική αιτιολογία εγγράφως στον χρήστη και κοινοποιεί στον ΟΠΙ. 5. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να υποβάλλουν αναφορές σε σχέση με τη χρήση άδειας 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής, που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη

διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6. 8. Όλες οι οικονομικές συναλλαγές των χρηστών με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 50, όπως ιδίως η καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό με δικαιούχο τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 και ρητή αναφορά στην περίοδο χρήσης που αντιστοιχεί το καταβαλλόμενο ποσό είτε με τη χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών. Σύμφωνα δε με το άρθρο 54 του ίδιου νόμου: 1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου (ήτοι από τον χρόνο δημοσίευσης στο ΦΕΚ - άρθρο 81) καταργείται κάθε διάταξη, που αντίκειται στον νόμο αυτόν, με την επιφύλαξη του ν. 988/1943, ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ με την παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993. Επίσης με την επιφύλαξη της παραγράφου 12 του άρθρου 53 και της παραγράφου 14 του παρόντος άρθρου, καταργούνται τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 3 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993. Ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοηλεκτροπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που λαμβάνουν ραδιοηλεκτροπτικά οι πελάτες ξενοδοχείων («κοινό») από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες μπορούν αυτοί κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια να συντρέχει περίπτωση δημόσιας εκτέλεσης υπό την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2121/1993, πρέπει να γίνει υπό το φως των σκοπών των οδηγιών 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης-11-1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης-5-2001 και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει τον εφαρμοστικό αυτών νόμο 2121/1993 (όπως ήδη ισχύει

μετά την κατάργηση των άρθρων 54 έως 58, 72 παρ. 3). Το Δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και, μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητάς του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (τουριστικός ή επαγγελματικός), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος, που οι κρατικοί και οι ιδιωτικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με προστατευμένα έργα, ο βαθμός της τηλεθέασης αυτών σε συνδυασμό με τις συμβατικώς καθοριζόμενες τιμές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων για παρόμοιες περιπτώσεις (ΜΠρΘεσ 9484/2021 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 9776/2021 αδημ., ΜΠρΘεσ 3925/2020 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 2121/1993 «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από τον στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Από τη διάταξη αυτή συνάγεται σαφώς ότι ο καταρχήν σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες, στα σπίτια τους ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Γι' αυτήν τη χρήση έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημόσια χρήση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για την χρήση αυτή αμοιβής. Βασική δε προϋπόθεση, για να θεωρηθεί η εκτέλεση, χρήση ή παρουσίαση του έργου «δημόσια», είναι να απευθύνεται αυτή και να γίνεται προσιτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την έννοια του «κοινού» (βλ. ΑΠ 907/2003 ΕΛΛΔικ 44.1481, ΜΠρΘεσ 9776/2021 αδημ.). Υπό την έννοια αυτή, υπάρχει δημόσια εκτέλεση έργου, κάθε φορά που ο λαμβάνων το ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σήμα δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει το σήμα αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων στα

πλαίσια άσκησης της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του στόχων. Συνεπώς, όταν ο λήπτης οποιοσδήποτε εκπομπής (ραδιοηλεκτρονικής ή ραδιοφωνικής) με την χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη (λ.χ. κεραίας), τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επαγγελματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοηλεκτρονική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, {πλην του ίδιου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του}, στους οποίους παρέχει υπηρεσίες σε χώρο, που ο ίδιος τους προσφέρει ή είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά για άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή, χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοηλεκτρονικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτήν (δημόσια εκτέλεση) να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής (βλ. Γ. Κουμάντο, Πνευματική ιδιοκτησία», έκδ. 2002, σελ. 217, Κοτσίρη, «Αναμετάδοση ραδιοηλεκτρονικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης ΕΕμπΔ 2002.251, ΜΠρΘεσ 9484/2021 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 9776/2021 αδημ., ΜΠρΘεσ 3925/2020 ΤΝΠ Νόμος). Έτσι, η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεοράσεως σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως της τεχνικής μεταδόσεως του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσιάσεως στο υπό την προεκτεθείσα έννοια κοινό, χωρίς ο χαρακτήρας αυτός να αναιρείται από τον ιδιωτικό χαρακτήρα των δωματίων του ξενοδοχειακού συγκροτήματος (ΑΠ 651/2013 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 9484/2021 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 9776/2021 αδημ., ΜΠρΘεσ 3925/2020 ΤΝΠ Νόμος). Τέλος, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ως άνω Νόμου 4481/2017 «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού

Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητα τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία (ΜΠρΘεσ 9484/2021 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 9776/2021 αδημ., ΜΠρΘεσ 3925/2020 ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη αίτησή τους οι αιτούντες (αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης ο πρώτος και αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία η δεύτερη) εκθέτουν ότι είναι οι μόνοι, νόμιμα συστημένοι, αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών ο πρώτος και των μουσικών, τραγουδιστών - ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου η δεύτερη και ότι έχουν τις προβλεπόμενες από τον νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων την είσπραξη, τη δικαστική διεκδίκηση και τη διανομή της από τον νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών τους. Ότι συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου, το οποίο γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους, μέσω εγκατεστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων και κάλεσαν αυτές σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ότι η καθ' ης η αίτηση εταιρεία που εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο ευρισκόμενο στη προβαίνει σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους με τηλεοράσεις, που είναι εγκατεστημένες σε κάθε δωμάτιό του και προορίζονται για να μεταδίδουν καθημερινά επί 24ώρου βάσεως σε αόριστο αριθμό προσώπων και συγκεκριμένα στους πελάτες της, οι οποίοι έχουν δυνατότητα πρόσβασης και

χρήσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, μεταδιδόμενης από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας εμβέλειας, αλλά αρνείται να προβεί σε συμφωνία με τους αιτούντες για τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων καταβολής αυτής. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό οι αιτούντες ζητούν να καθορισθεί, λαμβανομένων υπόψη των τιμών, που έχουν καθορίσει οι ίδιοι (οι αιτούντες) στο αμοιβολόγιό τους, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που δικαιούνται για την ανωτέρω αιτία για το χρονικό διάστημα από 1.5.2018 έως 31.12.2018, στο ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο (για τις 185 ημέρες λειτουργίας κατ' έτος), ήτοι στο ποσό των 33,12 ευρώ ανά δωμάτιο κατ' έτος, για χρονικό διάστημα από 1-7-2020 ως 31-10-2020 στο ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο (για τις 123 ημέρες λειτουργίας κατ' έτος), ήτοι στο ποσό των 22,14 ευρώ ανά δωμάτιο κατ' έτος. Να καθορισθεί συνολικά για τα 51 δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης η αίτηση, που διαθέτουν τηλεοράσεις το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής στο συνολικό ποσό των 11.263,86 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Να επιμερισθεί η εύλογη αμοιβή σε κάθε κατηγορία που εκπροσωπείται από αυτούς κατά τη μεταξύ τους συμφωνία, καθοριζόμενη σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς που εκπροσωπούνται από τον πρώτο αιτούντα και σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τραγουδιστές και μουσικούς που εκπροσωπούνται από τη δεύτερη αιτούσα. Να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να τους καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών και να καταδικαστεί στα δικαστικά τους έξοδα.

Με τα ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη αίτηση αρμοδίως εισάγεται στο παρόν Δικαστήριο προς εκδίκαση κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη (άρθρ. 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017, άρθρα 25 παρ. 2, 682, 728 § 1 περ. ζ' ΚΠολΔ). Σημειωτέον ότι η αίτηση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, επειδή ο νομοθέτης αποβλέπει στην ταχεία επίλυση της διαφοράς και όχι επειδή υφίσταται κατεπείγουσα περίπτωση ή επικείμενος κίνδυνος κατά την έννοια του άρθρου 682 παρ. 1 ΚΠολΔ. Πρόκειται δηλαδή για μη γνήσια υπόθεση ασφαλιστικών μέτρων και επομένως δεν απαιτείται για το παραδεκτό της αίτησης η επίκληση των προϋποθέσεων της κατεπείγουσας περίπτωσης ή του επικείμενου κινδύνου. Η αίτηση είναι ορισμένη, και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ.1, 46, 47, 49 του Ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο αυτό άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ.

6 του Ν. 4481/2017), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22 και 23 του Ν 4481/2017 (τα οποία έχουν εφαρμογή εν προκειμένω κατά τα άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ.1 του Ν 4481/2017 ως εκ του χρόνου άσκησης της ένδικης αίτησης), 2 - 5, 7, 12 Ν 2054/1992, 728 παρ.1 στοιχ. ζ' και 729 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Επισημαίνεται ότι νομίμως ζητείται ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής των αιτούντων για χρήση πραγματοποιηθείσα πριν από την άσκηση της αίτησης, καθόσον με τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' του Ν 4481/2017 προβλέπεται πλέον ρητά ότι σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε (πρόβλεψη που δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του Ν 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της ως άνω διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο (ΜΠρΘεσ 763/2022 ΤΝΠ Νόμος). Επομένως, η αίτηση πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την κατάθεση του μάρτυρα τηςκαθ' ης η αίτηση Νικολάου Μπαζάκου, που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο και από τα έγγραφα, που προσκομίζουν οι διάδικοι πιθανολογούνται τα εξής: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα, ο πρώτος από τους Έλληνες ηθοποιούς και η δεύτερη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με τους διακριτικούς τίτλους «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», οι οποίοι συστήθηκαν από τους παραγωγούς φορέων ήχου και εικόνας, τραγουδιστές και μουσικούς, αντίστοιχα. Στους αιτούντες έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους ηθοποιούς, μουσικούς, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 - 57 του Νόμου 2121/93 και η λειτουργία καθενός απ' αυτούς εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευθείσα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/93, και ήδη με το άρθρο 4 παρ. 5 Ν. 4481/2017, τον αριθμό των καλλιτεχνών, που έχουν αναθέσει στους ως άνω οργανισμούς τη διαχείριση

εξουσιών, οι οποίες απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα, καθώς και την τήρηση των διατάξεων των ως άνω νόμων και των κανονισμών του. Όπως προκύπτει δε από τους μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενους από τους αιτούντες καταλόγους των μελών τους ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι οι αιτούντες οργανισμοί αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Σύμφωνα με την προσκομιζόμενη βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) με αριθ. πρωτ. 30508/23.11.2017 οι οργανισμοί αυτοί είναι οι μοναδικοί αδειοδοτημένοι για την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αντίστοιχων ανωτέρω αναφερθέντων επαγγελματικών κατηγοριών στην Ελλάδα. Επομένως, τεκμαίρεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. β' του Ν 4481/2017 ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ανωτέρω κατηγορίες και νομιμοποιούνται να προβαίνουν, ενεργώντας στο όνομά τους, στην άσκηση δικαιωμάτων των μελών τους και δη - μεταξύ άλλων - να αξιώνουν με κατάρτιση συμβάσεων ή σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικά την προβλεπόμενη στο άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή από εκείνους, οι οποίοι, χωρίς την άδεια των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και την καταβολή αμοιβής, προβαίνουν σε ραδιοηλεκτρονική μετάδοση και παρουσίαση έργων και προγραμμάτων, στα οποία συμμετέχουν οι δικαιούχοι - μέλη των αιτούντων οργανισμών. Επιπλέον, οι αιτούντες έχουν συνάψει με αντίστοιχους μ' αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, δικαστική επιδίωξη, είσπραξη και αμοιβή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς αλλοδαποί ηθοποιοί, παραγωγοί, ερμηνευτές, μουσικοί για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Στις ανωτέρω πράξεις, εξάλλου, νομιμοποιούνται οι αιτούντες να προβαίνουν και βάσει των διατάξεων της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφήματων και των οργανισμών ραδιοηλεκτρονικής», η οποία κυρώθηκε με τον ν. 2054/1992. Συνεπώς, οι αιτούντες νομίμως ασκούν την ένδικη αίτηση στο όνομα τους και νομιμοποιούνται στην άσκηση των δικαιωμάτων των μελών τους. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η καθ' ης η αίτηση, ανώνυμη εταιρία, διατηρεί και εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο με την επωνυμία . . . . . Ανήκει στην κατηγορία

τεσσάρων αστέρων και λειτουργεί από την 1η Μαΐου ως την 31η Οκτωβρίου με 51 δωμάτια. Πέραν τούτου κατά το χρονικό διάστημα από 23 Μαρτίου έως 31 Μαΐου 2020 απαγορεύτηκε η λειτουργία της επιχείρησης, όπως και όλων των άλλων ξενοδοχείων της Ελλάδας στο πλαίσιο των μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας Covid. Για τον λόγο αυτό, εξάλλου, με την κρινόμενη αίτηση δεν ζητείται ο καθορισμός εύλογης αμοιβής και η προσωρινή επιδίκαση τέτοιας για το χρονικό διάστημα από 1-31 Μαΐου 2020, αλλά από 1-7 ως 31-10-2020. Στο σύνολο των ανωτέρω δωματίων υπάρχουν εγκατεστημένες τηλεοράσεις και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα όλων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες τηλεόρασης, που έχει εγκαταστήσει η καθ' ης η αίτηση σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της, συνδέονται με έναν δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην Ελληνική Επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2018 έως και 2024 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο, ραδιοτηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτου και λαμβάνοντας υπόψη τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα αυτά έτη στην Ελληνική Επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων, ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθ' ης η αίτηση στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα επίδικα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της - που σημειωτέον συγκροτούν κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, την έννοια του «κοινού» - όταν αυτοί βρίσκονταν στα δωμάτιά τους, διαμορφώνοντας τις κατάλληλες συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Δηλαδή, προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού, διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα των ραδιοφωνικών σταθμών πανελλήνιας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκατάστασης προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία ραδιοτηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης

προς λήψη από τους πελάτες της των ραδιοτηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές λοιπόν ότι, εν προκειμένω, παρόλο που δεν γίνεται εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το ραδιοτηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο, γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς προς καταβολή εύλογης αμοιβής δεν είχαν αποβλέψει σε τούτο. Έτσι η καθ' ης η αίτηση ως χρήστης, λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης παρουσίασε αυτήν (ραδιοτηλεοπτική εκπομπή) χωρίς δικαίωμα σε άλλο από το προοριζόμενο κοινό, προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη αυτή της καθ' ης η αίτηση αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη από αυτούς, δηλαδή για την οποία προοριζόταν η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση τούτων και θεωρείται ως «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες, έργων, Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες από κοινού κατάρτισαν ενιαίο και κοινό αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύτηκε σε πανελλήνιας κυκλοφορίας εφημερίδες, ορίζοντας ενιαία εύλογη αμοιβή για τα έτη 2018 έως και 2024, στο αιτούμενο ποσό των 0,18 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, για τα ξενοδοχεία τεσσάρων αστέρων, όπως είναι το ξενοδοχείο της καθ' ης η αίτηση. Πιθανολογήθηκε ακόμη ότι η συγκεκριμένη χρήση από την καθ' ης η αίτηση των έργων των αιτούντων, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο εκμετάλλευσης της ξενοδοχειακής της επιχείρησης. Η εν λόγω υπηρεσία προσφέρεται ως επιπλέον παροχή και αναφέρεται στην οικεία ιστοσελίδα στο διαδίκτυο του ξενοδοχείου για διαφημιστικούς λόγους, προκειμένου να γίνει περισσότερο ελκυστικό το προσφερόμενο προϊόν στα πλαίσια του ανταγωνισμού. Η φύση και οι συνθήκες εκμετάλλευσης των προστατευομένων από τους αιτούντες έργων, καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του προβλεπόμενου από το άρθρο 32 § 1 του Ν. 2121/1993 (βλ. και άρθρο 22 παρ. 2 Ν. 4481/2017) ποσοστού επί των ακαθαρίστων εσόδων, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ' ης η αίτηση και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων. Συνεπώς, η εύλογη αμοιβή, που υποχρεούται να καταβάλει η καθ' ης η

αίτηση στους αιτούντες πρέπει να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη. Η εύλογη αμοιβή, που κατά το αμοιβολόγιο των αιτούντων, αξιωνόταν για τα έτη 2018 έως και 2024 υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, κατηγοριών αντίστοιχων με το εκμεταλλεόμενο από την καθ' ης η αίτηση ξενοδοχείο, προσδιορίστηκε μονομερώς από τους αιτούντες στο ποσό 0,18 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο κατ' έτος για τα ξενοδοχεία των τεσσάρων αστέρων. Εξάλλου, επιχειρήθηκε από τους αιτούντες συνολική διαπραγμάτευση για όλα τα ξενοδοχεία εκπροσωπούμενα από το «Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος», η οποία κατέληξε στην υπογραφή της από 15.11.2011 συμφωνίας για την εξώδικη επίλυση του ζητήματος και την καταβολή της εύλογης αμοιβής. Στην εν λόγω συμφωνία (μνημόνιο) προβλέφθηκε ωστόσο μεταξύ των άλλων ότι « ... έναντι οποιουδήποτε μέλους του Ξ.Ε.Ε. που δεν προσχωρεί στην προκειμένη συμφωνία, οι Οργανισμοί θα διεκδικήσουν την αποζημίωση των μελών τους, με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο τους, χωρίς να δεσμεύονται από την παρούσα συμφωνία και το δια της παρούσας καθορισθέν ποσό ανά κατηγορία, καθόσον έχουν καθοριστεί αμοιβές πολύ μικρότερες από τη μέση επιδικαζόμενη με τις δικαστικές αποφάσεις κατά κατηγορία τιμή». Ως κριτήριο δε για τον καθορισμό της ως άνω τιμής ελήφθη υπόψη «η μαζικότητα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, που κατ' εκτίμηση του Ξ.Ε.Ε., θα εισέλθουν στη συμφωνία, η εκ του λόγου αυτού συνεπαγόμενη μείωση των δαπανών των οργανισμών αλλά και οι υφιστάμενες σήμερα οικονομικές συνθήκες». Με το ανωτέρω μνημόνιο προβλέφθηκε για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που θα προσχωρούσαν οικειοθελώς στην εν λόγω συμφωνία, προνομιακό τιμολόγιο στο ένα πέμπτο περίπου της αναφερόμενης στο αμοιβολόγιο των αιτούντων τιμής. Βεβαίως προϋπόθεση για την εφαρμογή του συγκεκριμένου ύψους αμοιβής είναι - κατά την ως άνω ρητή πρόβλεψη του μνημονίου - η οικειοθελής υπογραφή συμφωνίας μεταξύ αφενός της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο και των αιτούντων αφετέρου. Ως αποτέλεσμα των ανωτέρω μεταξύ σημαντικού αριθμού ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και των αιτούντων οργανισμών συνήφθησαν συμβάσεις, δυνάμει των οποίων συμφωνήθηκε η καταβολή εύλογης αμοιβής για τη δημόσια παρουσίαση των έργων, στο πλαίσιο της ανωτέρω από 15-11-2011 Συμφωνίας – Μνημονίου. Η καθ' ης η αίτηση προσχώρησε στην εν λόγω συμφωνία και κατέβαλε τα

7 ο φύλλο της υπ' αρ. 247 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

προβλεπόμενα ποσά για τα έτη 2011 και 2012 κι έκτοτε αδιαφόρησε. Επομένως δεν τίθεται ζήτημα άρνησης της ύπαρξης της υποχρέωσής της να προβεί στην καταβολή της αμοιβής των αιτούντων, όπως ισχυρίζεται, ώστε να νομιμοποιούνται οι τελευταίοι μόνο στην άσκηση τακτικής αγωγής κι όχι αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κατά τους όρους του άρ. 22 παρ. 7 ν. 4481/2017. Ειδικότερα, κατά τη διάρκεια των ετών 2018 – 2024 οι νόμιμοι εκπρόσωποι της καθ' ης δεν ανταποκρίθηκαν στις προσπάθειες (τηλεφωνικές και μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας) των αιτούντων, για να έλθουν σε συνεννόηση με τους εκπροσώπους και τους αρμοδίους υπαλλήλους των αιτούντων οργανισμών σχετικά με την καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής για τα προστατευόμενα από αυτούς δικαιώματα. Πιθανολογείται περαιτέρω ότι καθ' όλη τη διάρκεια των ετών, από το 2018 έως και 2024, με εξαίρεση το χρονικό διάστημα από 23 Μαρτίου έως 31 Μαΐου 2020, {κατά το οποίο απαγορεύτηκε η λειτουργία των ξενοδοχείων στο πλαίσιο των μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας Covid}, παρουσίασε μέσω των τηλεοπτικών συσκευών, που έχει εγκαταστήσει στα δωμάτια του ξενοδοχείου της, τηλεοπτικό πρόγραμμα, που συνιστά «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν 2121/1993, σύμφωνα με τα αναλυτικά ανωτέρω πιθανολογηθέντα και ως εκ τούτου, υφίσταται νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που έλαβε χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να την καταβάλει σε αυτούς, δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, αρνήθηκε κατά το χρονικό διάστημα 2018 – 2024 να καταβάλει τα προβλεπόμενα από το αμοιβολόγιο ποσά. Πιθανολογείται περαιτέρω ότι το ξενοδοχείο της καθ' ης λειτούργησε με ικανοποιητικό ποσοστό πληρότητας κατά τα έτη 2018 ως 2024, καθόσον η περιοχή της Γερακινήσκατά τη θερινή περίοδο παρουσιάζει αξιόλογη τουριστική κίνηση. Επισημαίνεται ότι τα ποσά της εύλογης αμοιβής, που οι αιτούντες μονομερώς καθορίζουν με τα εκδιδόμενα από μέρους τους αμοιβολόγια, τα οποία αποτελούν την εκτίμηση των μελών τους και των ιδίων των οργανισμών για το ύψος της αμοιβής και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υπόχρεων δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο (βλ. Κοσίρη - Σταματούδη, Ερμηνεία ν. 2121/1993, αρ. 49, 33 / Κυπρούλη, ΜονΠρωτΑθ 3552/2022 αδημ., ΜΠρΡοδόπης 80/2022 ΤΝΠ Νόμος και ΜΠρΡοδόπης 341/22 ΤΝΠ Νόμος), συνεκτιμώνται όμως στην κρίση του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν

προς τούτο. Πρέπει να σημειωθεί ότι το ύψος της αμοιβής, που προβλέφθηκε στο μνημόνιο διαμορφώνει σε μεγάλο βαθμό το «συνήθως καταβαλλόμενο» σε παρόμοιες περιπτώσεις, λόγω του σημαντικού αριθμού επιχειρήσεων ξενοδοχείων, που προσχωρούν στους όρους του. Επιπλέον η απόκλιση ανάμεσα στις μονομερώς καθορισθείσες - προβλεπόμενες στα αμοιβολόγια των αιτούντων αμοιβές σε σχέση με τις αμοιβές που συμφωνήθηκαν με τη συλλογική συμφωνία ανάμεσα στους αιτούντες και στο Επιμελητήριο συνιστά και αυτή μια παράμετρο, που συνεκτιμάται από το Δικαστήριο για τον καθορισμό της «εύλογης» αμοιβής. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, και, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, συνεκτιμώντας την αξία της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, που, όπως προεκτέθηκε, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησης της καθ' ης, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα αυτών κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα των ετών 2018 έως 2024, τον σκοπό της διαμονής των πελατών στο ξενοδοχείο, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, των πραγματικών δυνατοτήτων των πελατών να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές με έργα, που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το ποσοστό ακρόασης και τηλεθέασης των έργων αυτών, το μέγεθος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που αφιερώνεται στη μετάδοση των εν λόγω έργων, τη συμβατικώς οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με τα άλλα ξενοδοχεία, που συνιστούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, πρέπει να καθορίσει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής α) στο ποσό των 0,18 ευρώ ημερησίως, ήτοι στο ποσό των 33,12 ευρώ για κάθε δωμάτιο για τις 184 ημέρες λειτουργίας του (από 1-5 ως 31-10) και συνολικά στο ποσό των (33,12 ευρώ ανά δωμάτιο X 51 δωμάτια =) 1689,12 ευρώ για έκαστο των ετών 2018,2019, 2021, 2022, 2023 και 2024, β) στο ποσό των 0,18 ευρώ ημερησίως, ήτοι στο ποσό των 22,14 ευρώ για κάθε δωμάτιο για τις 123 ημέρες λειτουργίας του (από 1-7 ως 31-10) και συνολικά στο ποσό των (22,14 ευρώ ανά δωμάτιο X 51 δωμάτια =) 1129,14 ευρώ για το έτος 2020, οπότε και συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών από 2018 έως και 2024 στο ποσό των 11.263,86 ευρώ (1689,12 X 6 έτη + 1129,14). Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται κατά πιθανολόγηση ως εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν

§ ο φύλλο της υπ' αρ. 247 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευόμενων απ' αυτούς έργων μέσω των δεκτών ραδιοτηλεόρασης των εγκατεστημένων στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των ως άνω έργων υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή των ως άνω ποσών μεταξύ των ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές. Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση μέρους του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής, για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει κατά τα ανωτέρω έτη οικονομικό όφελος από τη χρήση των έργων των αιτούντων. Επομένως, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να καταδικασθεί η καθ' ης, λόγω της ήττας της, στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματος τους (άρθρα. 178 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την ενιαία και εύλογη αμοιβή, που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες η καθ' ης η αίτηση για την από μέρους της δημοσία παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου, εγκατεστημένων στο ξενοδοχείο της, στο ποσό των τριάντα τριών ευρώ και δώδεκα λεπτών (33,12 ευρώ) πλέον Φ.Π.Α. ανά δωμάτιο κατ' έτος, ήτοι για το σύνολο των δωματίων στο ποσό των χιλίων εξακοσίων ογδόντα εννέα ευρώ και δώδεκα λεπτών (1689,12 ευρώ) για έκαστο των ετών 2018, 2019, 2021, 2022, 2023 και 2024, και στο ποσό των είκοσι δύο ευρώ και δεκατεσσάρων λεπτών (22,14 ευρώ) πλέον Φ.Π.Α. ανά δωμάτιο κατ' έτος, ήτοι για το σύνολο των δωματίων στο ποσό των χιλίων εκατόν είκοσι εννέα ευρώ και δεκατεσσάρων λεπτών (1129,14) για το έτος 2020 και συνολικά για τα έτη από 2018 ως 2024 στο ποσό των έντεκα χιλιάδων διακοσίων εξήντα τριών ευρώ και ογδόντα έξι λεπτών (11.263,86) πλέον Φ.Π.Α.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή επιμερίζεται κατά ποσοστό 50% υπέρ του πρώτου των αιτούντων και κατά ποσοστό 50% υπέρ της δεύτερης των αιτούντων.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες οργανισμούς, κατά την αμέσως ανωτέρω αναλογία, το ήμισυ του ανωτέρω ποσού εύλογης αμοιβής, ήτοι το ποσό των πέντε χιλιάδων εξακοσίων τριάντα ενός ευρώ και ενενήντα τριών λεπτών (5.631,93), με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της κρινόμενης αίτησης, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ΦΠΑ για την απόδειξη, που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης στη καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Πολύγυρο, την 1^η Ιουλίου 2025, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η Δ^ΥΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Για τη δημοσίευση

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος, 2-7-25

Γραμματέας